

fund? — Gaar jeg nu til § 2, maa jeg tilføje, at hvad denne Paragraf indeholder, forekommer mig at være lige saa underligt, som hvad § 1 indeholder. Der staar i § 2: „Ved Jordfæstelsen er det tilladt den eller de Personer, som dertil ere bestemte af den afdøde eller af den, der besørger Jordfæstelsen, at tale paa Begravelsesplads eller i Vigtafel, der ikke tilhører et enkelt Trossamfund.“ Og det hedder videre: „Sammensteds er det tilladt at foretage religiøse Ceremonier o. s. v.“ Naar altsaa et enkelt Trossamfund har et Vigtafel, er sligt forbudt; men naar to Trossamfund i Forening opføre et Vigtafel — og det kunde jo tænkes, at to nærstaaende Trossamfund gjorde det i Fællesskab — skulle disse Trossamfund finde sig i, at alle andre bruge det Kapel, forrette Ceremonier og holde Taler deri, som muligvis vilde vække megen Forargelse blandt vedkommende Trossamfundes egne Medlemmer. Det er dog en høist aparte Ordning. Der ligger til Grund for samme en lignende Opfattelse, som hvis man vilde sige, at naar en Mand ejer en Villa alene, maa ingen fremmed trænge ind og bruge den, men naar der er to, som i Forening eje Villaaen, har enhver fremmed Lov til at trænge ind og huse i den, som han finder for godt. Det kan dog umulig være en korrekt Opfattelse af Begrebet Ejendomsret. — Jeg vil ikke betvivle, at Forslaget er meget vel ment; jeg tror, det er fremgaaet af en tilstedeværende Trang til at faa vort Jordfæstelsesvæsen omordnet saaledes, at det bliver mere borgerligt, og jeg tror tillige, som sagt, at Dystet derom deles baade af mangfoldige Lægmand og af mangfoldige gejstlige; men jeg tror rigtig nok endvidere, at det foreliggende Forslag, saaledes som det er affattet, slet ikke kan føre os frem i den rigtige Retning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Den ærede Forslagsstiller gaar jo ud fra, at den nuværende Lovgivning er saa selvmødsigende, at den paa den ene Side instituerer almindelige borgerlige Vigfællede, men paa den anden Side dog gør disse Begravelsespladser saa godt som selvstændig afhængige af Folketirkens Præster. Men jeg tillader mig at mene, at den ærede Forslagsstiller tager

fejl deri. De nuværende Kirkegaarde ere oprindelig Tilbehør til Kirkerne, og ikke andet. De ere et Tilbehør til Kirkerne, og at Kirkerne jo ubetinget henhøre til Folketirken, og kun ere bestemte til at kunne bruges i Folketirkens Tjeneste, det er sikkert. Deraf følger saa, at Kirkegaardene i deres Oprindelse for saa vidt ere den gamle Statskirkes og den nuværende Folketirkens Ejendom, idet jeg dog ikke vil have det Ord Ejendom taget i en altsfor streng juridisk Betydning. Men det er vist, de ere fra først af et Tilbehør til Kirkerne. At dette var Tilfældet fra umindelige Tider paa Landet, er givet. Men der er heller ingen Tvivl om, at selv i Byerne, hvor jo de gamle Kirkegaarde ere ophævede og nye ere instituerede, selv der er dette Tilfældet; thi ifølge Forordningen af 1805 blev det befalet, ikke Kommunerne, men Kirkerne, at de i Stedet for de gamle Kirkegaarde, i Stedet for Begravelserne i selve Kirkerne, som blev forbudte for Fremtiden, for deres Midler skulde anskaffe Assistentkirkegaarde her ved Kjøbenhavn og omtrent ved alle andre Kjøbstæder. Disse Kirkegaarde ere saaledes anskaffede for Kirkerne Midler og ere som Folge heraf Tilbehør til Kirkerne. Nu er der vel paa dette Punkt sket en Forandring her i Kjøbenhavn og maaste i enkelte Kjøbstæder, men denne Forandring er ikke af den Bestaaffenhed, at vedkommende Kirkegaarde derfor ere blevne almindelige kommunale Anstalter, ingenlunde. Jeg vil herom bede den ærede Forslagsstiller at se hen til den Hovedbestemmelse, som i saa Henseende er truffen, nemlig den fgl. Resolution af 22de December 1879, hvorved det nuværende Begravelsesvæsen her i Kjøbenhavn er blevet ordnet. Da vil han se, at der ved denne vel er givet Kommunen en meget betydelig Indflydelse, men at det paa ingen Maade er blevet et almindeligt Kommuneanliggende. Det staar endnu ubetinget under Kultusministeriets Bestyrelse, men Kommunen har paataget sig bestemte Forpligtelser, nemlig at betale for Kirkegaarden, at opkræve Afgift af Kirkegaardene, og endelig at betale de forskellige Kirker og en bestemt Aversionssum osv. osv. og har derfor faaet visse Rettigheder, idet Formanden i Begravelseskommissionen er vedkommende Borgmester og der endvidere til denne er valgt to af Kommunalbestyrelsens Medlemmer. De to andre af